

Álltam egy hídon

[2014. február]

Álltam egy hídon
(Ez csak kép, nem igaz)
S randa disznófejem
(Ez viszont már igen)
Ringva tükröttem
Az egykedvű Vízen.
(De hogy mindez rimel,
sajna akkor sem vigasz.)

Szívemben még szólt
(Pösze kis esszekkel)
Valami régi Dal,
S hirtelen hallottam
Magam – gondoltam, most
Tényleg kell egy ital.
Nem tudtam, mit kezdjek
Belül, ezekkel.

„Lelki válságom”
(Vagy minek is hívták)
A lényeg, hogy Az volt.
Ha mindent túlélék... –
Ettől szarsz be bennem
Büdös nagy hun Lélek?
Már bocsánat – rözse-
dalt kellett volna inkább.

Na aztán múltkor
Megnéztem a Gangeszt
(Persze, hogy csak képről).
Koszosnak tűnt, undi.
Úgy voltam vele, hogy
– Ahogy már Mindennel.
Nem akarom tudni.
Valahogy meg majd csak lesz.

Most itt elcsesztem
Kicsit az egészet.
De olyan zavaros
Bármi, nagybetűkkel.
Hogy minden egész... – még
Csak a fele tűnt el,
Valahova ide tettem
A többit – amíg meg nem lesz,
Türelem, csak semmi Enyészet.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Nyerges Gábor Ádám

Látó Szépirodalmi Folyóirat